

gets Flertal ifjor var af en anden Mening; thi det var ogsaa ifjor Meningen, at kun i een Henseende skulde Statstidenden træde i Stedet for selve Stiftstidenden. Og naar han kom tilbage til, at det var helt og holdent en Samarbejdelse af, hvad der først blev forelagt, saa kan jeg ikke erkjende dette. Ifjor stillede Udvalget sig principalt paa det Standpunkt, at Statstidenden helst burde være i Forbindelse med Retstidenden. For Dvrigt finder jeg ikke Anledning til at udtale mig videre herom; jeg skal kun bemærke, at jeg anbefaler Forslaget under Nr. 4 til Vedtagelse; nemlig at „10“ skal forandres til „15“; thi jeg tror virkelig, at, naar vi have givet vedkommende Privilegiehavere 10 Mar., uden at tage Noget fra dem strax, taler Billighed for, at vi give dem 15 Mar., da de jo strax begynde med at miste Noget.

Morf.: Jeg synes, at vi have talt saa vittig til hinanden ved 1ste Behandling med Hensyn til det at faa paa „Stiftstidende-Standpunkt“, som vi efter fattig Veilighed kunde, at det ikke er med min gode Villie, at vi optage den Slags Ting paany. Det ærede Medlem har opfattet det Spørgsmaal, hvem der vil vinde ved denne Sag, og saa siger jeg, at det er givet, at Publikum ikke vil vinde derved. Stiftstidenderne ville i alt Fald tabe derved; men der er muligvis Andre, der ville vinde derved; det maa saa vel blive Folkeblad-Standpunktet, der vil vinde derved. — Jeg tror ikke, at det ærede Medlem har Ret i, at jeg forrige Gang, jeg talte, har opfattet Situationen. galt med Hensyn til, hvad der blev stillet ifjor, jeg tror ikke, at det, som her foreligger, er det Samme; thi det er aldeles klart, at have de Herrer i Mar — hvad jeg ikke har undersøgt — optrykt Forslaget om den Ordning, som der skulde være med Hensyn til Bekjendtgjævelser i andre Tidender, det Forslag, som blev vedtaget ifjor (Drdføreren: Som blev stillet ifjor!), eller det, som blev stillet ifjor — have de optrykt det, saa have de optrykt det med den enorme Indholdsmodsigelse, som der er i den sidste Sætning, og som kun det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) reddede dem fra ved at foreslaa at udstemme den. Denne Sætning kan kun indeholde den Mulighed, at Meningen netop var, at Stiftstidenderne skulde besørge Bekjendtgjævelserne trykke i disse andre Blade for Betaling, men naturligvis vedblive som Stiftstidender at optage dem alligevel. Jeg kan nu ikke tænke mig, at det ifjor foreslaaede, i hvis Redaktion jeg ingen Lov eller Del havde, kunde være passeret Behandling her i Thinget i en saa uheldig Stikkelse, thi der tales i denne sidste Sætning om et Paalæg som eksisterende, hvorom der i Forveien ikke har været nogen som helst Tale. Derfor det imod min Forudsætning er Tilfældet, at de Herrer allerede ifjor have redigeret i den Grad urede, saa har jeg ikke Noget at sige. Jeg forudsætter, hvad der var Meningen, efter Sammen-

melsen forrige Gang, hvor jeg for Dvrigt ikke deltog i Debatten.

Ordføreren: Ja, jeg skal gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der dog ogsaa kunde tænkes en anden Grund, det var den, at vi ifjor mente, at Pengene skulde gaa gennem Stiftstidenderne, og at det blev Stiftstidendernes Sag at betale de retslige Rundgjævelser, men at vi ikke ønskede dette Omkost; og at vi derfor i Mar kunde lade dette Sidste udgaa. Der var jo først foreslaaet en noget anden Affattelse, men Manden og Tanken er fuldstændig den samme som ifjor. Jeg tror, at det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds (Schjørring), der ifjor var Ordfører, vil give mig Ret heri.

Indenrigsministeren: Jeg ønsker ikke at deltage i Debatten, men vil kun tilbagetalde i de Herrers Erindring, at jeg ved 2den Behandling erklærede mig ude af Stand til paa Regjeringens Vegne at modtage Lovforslaget, som det da foreslaa. Jeg er fremdeles trods den Overveelse, som den ærede Ordfører har udtalt, at der er skænket Sagen i Udvalget, af den Overbevisning, at det ikke er nogen praktisk eller nogen formaalstjenlig Ordning, man vil give, navnlig paa Grund af Forslagets § 1. Jeg kan ikke erkjende Rigtigheden af, at man partout vil tvinge Regjeringen til at være Uvisvedaktør, og endnu mindre kan jeg indlade mig paa, at man to Mar, efter at man har udgivet en Lov, hvorefter Ministeraltidenden skulde udgives, nu ønsker at faa den ihjel og indføre en anden i Stedet for, som man ikke en Gang tør vente, at de, for hvem den er bestemt, ville læse. Med denne principielle Uoverensstemmelse har jeg anset det for at være unyttigt, om jeg vilde forsøge paa at komme overens med Udvalget, og da de Herrer ved at sammenligne det oprindelige Udkast med det foreliggende ville se, at der ikke er en Løddel tilbage af det oprindelige, men at man derimod har skrevet det om og forandret det ikke blot i Formen, men ogsaa i Principet, betragter jeg dette Forslag som et rent privat Forslag, om hvilket jeg er nødt til at tilføje, at jeg desværre ikke er i Stand til at hjælpe det videre frem i Verden.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved:

1) Vædringsforslag under Nr. 1 til § 1 af Udvalgets Flertal (Dam, Faaborg, D. Larsen, Th. Nielsen, Rauber og Winther):

§ 1ste Linie udgaa: „enten“ og i 3die Linie: „eller i Stiftstidenderne“, vedtoges med 51 St. mod 11.

Vædringsforslag under Nr. 2 til samme Paragraf af Samme;